

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 77.509 van 10 december 1998
in de zaak A. 79.382/VII-16.872.**

In zake : XXX,
die woonplaats keist bij
Advocaat Ch. TAEELS,
kantoor houdende te GROBBENDONK,
Boudewijnstraat 29

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX op 15 juli 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 18 juni 1998 houdende de onontvankelijkheid van een aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf op grond van buitengewone omstandigheden in de zin van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 15 oktober 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 november 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. SOMERS, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van XXX nationaliteit, is in België binnengekomen op 25 december 1990 en heeft zich op 27 december 1990 vluchteling verklaard.

1.2. De bevoegde Minister verklaarde op 7 januari 1991 de aanvraag tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling ontvankelijk. Op 5 mei 1993 weigerde de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verzoeker te erkennen als vluchteling.

1.3. Verzoeker diende op 17 mei 1993 een verzoek tot opschorting en nietigverklaring van deze beslissing in bij de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen. Deze weigerde hem op 1 juni 1993 de opschorting en op 5 augustus 1993 de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

1.4. Op 10 januari 1994 werd aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten afgegeven door de Burgemeester van zijn verblijfplaats, de stad Aalst, in uitvoering van de beslissing van de bevoegde Minister.

1.5. XXX diende tegen dit bevel een verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging in bij de Raad van State op 9 februari 1994. Bij arrest nr. 46.957 van 21 april 1994 werd de vordering verworpen aangezien zij geen middelen bevatte gericht tegen de bestreden beslissing (zaak gekend als G/A 56.256/X-16.872). Het arrest werd aan de toenmalige raadsman van verzoeker betekend op 18 mei 1994.

1.6. Ondertussen werd door de Schepen van Onderwijs, Cultuur, Toerisme en Vreemdelingenintegratie van de stad Aalst, op 12 januari 1994, een aanvraag ingediend om op grond van artikel 9, lid 3 van voormelde wet van 15 december 1980, aan betrokkene een verblijfsvergunning toe te kennen om humanitaire redenen.

1.7. Op 7 september 1995 werd aan de Burgemeester van de stad Aalst medegedeeld dat dit verzoek tot regularisatie werd verworpen. Het daaruit voortvloeiend bevel om het grondgebied te verlaten kon aan verzoeker niet worden betekend, noch afgegeven, aangezien deze sinds 20 maart 1995 ambtshalve werd uitgeschreven uit de bevolkingsregisters van de stad Aalst.

1.8. Op 29 juli 1997 werd door de raadsman van verzoeker een verzoekschrift tot herziening van de beslissing van 7 september 1995 ingediend bij de Burgemeester van de stad Aalst, aangevuld op 26 december 1997 met de mededeling dat de algehele integratiewil van betrokkene werd bevestigd door de toekenning, in beroep, door de Vlaamse minister, bevoegd voor de werkgelegenheid, van een arbeidskaart B.

1.9. Op 27 februari 1998 werd deze aanvraag hernieuwd, gelet op het feit dat "het verzoek om verblijfsmachtiging dat aan de burgemeester werd overhandigd op 29 juli 1997, de Minister van Binnenlandse Zaken klaarblijkelijk om technische redenen nog niet bereikte".

1.10. De Minister van Binnenlandse Zaken deelde op 18 juni 1998 aan de Burgemeester van de stad Aalst het volgende mee :

"Mevrouw de Burgemeester,

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die bij U werd ingediend door : XXX

nationaliteit : XXX

geboren te : S. op : 20.02.1950

kandidaat vluchteling

in toepassing van art. 9 § 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, deel ik U mede dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden (en) : Dat betrokkene geen redenen aanhaalt waarom hij niet conform art. 9 § 2 van hogergenoemde wet een machtiging tot voorlopig verblijf in het buitenland kan afhalen, namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Dat betrokkene sedert 16.05.1994 illegaal in het land verblijft.

Dat betrokkene de weigering van de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van art. 9 § 3 dd. 07.09.1995 niet heeft ondertekend, niet in aanmerking kan worden genomen, gezien betrokkene zelf aan de basis hiervan lag.

Dat het langdurig verblijf van betrokkene derhalve niet in aanmerking kan worden genomen, evenmin dat hij in deze periode gewerkt heeft en hier geïntegreerd zou zijn.

Betrokkene wist dat zijn verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielprocedure en dat hij bij een negatieve beslissing het land zou dienen te verlaten.

Bijgevolg dient betrokkene dringend het Belgisch grondgebied te verlaten.

Tevens dient hem/haar een afschrift van deze brief overhandigd te worden nadat hij/zij voor kennisname heeft getekend. Een afschrift dient aan mijn diensten te worden teruggestuurd.

Gelieve te gepasten tijde ter plaatse na te gaan of betrokkene nog in Uw gemeente verblijft en mij

onmiddellijk schriftelijk in kennis te stellen van het resultaat van Uw bevindingen.
(...)"

1.11. Uit het administratief dossier kan niet worden opgemaakt of, en wanneer deze beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken aan verzoeker werd betekend. In elk geval staat vast dat de raadsman van verzoeker kennis kreeg van de beslissing bij brief van 18 juni 1998 (adm. doss., stuk 134). Uit de omstandigheid dat verzoeker binnen de beroepstermijn een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en een vordering tot nietigverklaring van de bestreden beslissing heeft ingediend, mag worden afgeleid dat de bestreden beslissing hem tijdig heeft bereikt en dat hij derhalve geen nadeel ondervond van de eventuele niet-betekening.

2.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij, wat de eerste voorwaarde van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State betreft, aanvoert dat de bestreden beslissing werd genomen in strijd met de motiveringsplicht; dat dit middel ontwikkelt onder punt 2.4. van het verzoekschrift als volgt luidt :

"2.4. Onwettige motivering :

De bestreden beslissing is niet naar recht verantwoord :

de bestreden beslissing neemt het langdurig verblijf van verzoeker in ons land als buitengewone omstandigheid niet in aanmerking << omdat verzoeker zelf aan de basis zou gelegen hebben van de niet-ondertekening voor kennisname door hem van de weigering van de machtiging tot voorlopig verblijf dd. 7/9/95 >> : de bestreden beslissing vermeldt echter niet het concrete rechtsfeit op grond waarvan verzoeker hiervan zelf de oorzaak zou zijn ...?!

Verzoeker noch de Raad van State kan dit afwijzende motief derhalve op haar juistheid controleren";

3. Overwegende dat verzoeker op het eerste gezicht op goede gronden betoogt dat de bestreden beslissing niet "naar recht is verantwoord", omdat uit geen enkel gegeven van het administratief dossier blijkt dat verzoeker zelf aan de basis zou hebben gelegen van de niet-ondertekening door hem voor kennisname, van de weigering van de machtiging tot voorlopig verblijf van 7 september 1995; dat bijgevolg op dit motief niet kan worden gesteund om het langdurig verblijf van verzoeker in het Rijk niet als buitengewone omstandigheid in aanmerking te nemen; dat evenmin wordt gemotiveerd waarom de haast permanente tewerkstelling in België en de expliciete integratiewil geen elementen zouden kunnen zijn die eventueel een rol zouden kunnen spelen in het kader van de toepassing van artikel 9, derde lid, van voormelde wet van 15 december 1980, in het kader van de beoordeling van de ontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf; dat bijgevolg het vierde middel (in het verzoekschrift vermeld onder punt 2.4.) ernstig is;

4. Overwegende dat wat de tweede in voornoemd artikel 17, § 2, opgenomen voorwaarde betreft, lijkt vast te staan dat een zelfs tijdelijke verwijdering van verzoeker het verlies van zijn arbeidsplaats zal meebrengen, dat hij daardoor bestaansmiddelen zal verliezen en dat hij in zijn bestaanszekerheid zal worden getroffen wat niet alleen een financieel nadeel, maar ook een moreel nadeel uitmaakt, dat moeilijk te

herstellen is, vermits bij een eventuele terugkeer naar België, verzoeker op 48 jarige leeftijd met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid geen werk meer zal vinden, zodat op dat ogenblik zijn socio-economische integratie meer dan problematisch zal zijn;

5. Overwegende dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vervuld zijn, zodat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt bevolen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 18 juni 1998 van de Minister van Binnenlandse Zaken, houdende de onontvankelijkheidsverklaring van een aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf op grond van buitengewone omstandigheden in de zin van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op tien december 1900 achtennegentig,
door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.